

Nr 395

Av herr **Öhvall m. fl.**, om sänkning av vattenfallsstyrelsens eltariffer i Norrland.

(Lika lydande med motion nr 303 i Första kammaren)

Lokaliseringsutredningen förordade att bland de lokaliseringpolitiska medlen i en aktiv lokaliseringspolitik även borde ingå en sänkning av vattenfallsstyrelsens eltaxor i Norrland.

När riksdagen år 1964 behandlade Kungl. Maj:ts proposition nr 185 angående den aktiva lokaliseringpolitiken avvisades förslaget om lägre eltaxor i Norrland med bl. a. den motiveringen att en nedsättning av taxorna skulle innebära en driftsubvention till företagen. Mot denna ståndpunkt kan välgrundade invändningar göras. Riksdagen har genom sina lokaliseringpolitiskt fattade beslut redan accepterat stöd för utbyggnad av industriell verksamhet i Norrland, där bl. a. av geografiska och klimatiska förhållanden den spontana utvecklingen mot ett differentierat näringsliv gått långsamt. Sålunda har medgivits bidrag till företagets initialkostnader. Dessa bidrag leder givetvis till lägre kapitalkostnader, som i sin tur måste leda till lägre total produktionskostnad. Eftersom enighet uppnåtts i riksdagen om att extraordinära insatser är nödvändiga för näringslivets utbyggnad och för tryggare sysselsättningsförhållanden i Norrland bör även en nedsättning av eltaxorna vara acceptabel som lokaliseringpolitiskt medel i kostnadsutjämnande syfte.

Den för hela landet livsviktiga tunga exportindustrien är stor förbrukare av elkraft, men även den mindre lättare industrien förbrukar relativt mer elkraft i Norrland än i övriga delar av landet. Elkraftförbrukningen är enligt tillgängliga uppgifter 3 gånger större per årsarbetare i Norrland än i Svealand. Samtidigt bör framhållas att de naturliga förutsättningarna för elkraftproduktion varit synnerligen goda i de norra delarna av landet och att av den totala produktionen omkring 85 % beräknas överföras till landets mellersta och södra delar.

Trots att elkraftförbrukningen per capita är hög inom det norrländska taxområdet utgör den endast en relativt liten del av statens vattenfallsverks totala produktion (ca 15 procent), varför en sänkning till en för den industriella utvecklingen gynnsam nivå borde vara möjlig. Lokaliseringsutredningen konstaterade att även en relativt måttlig sänkning av kraftkostnaderna för norrlandsindustrierna skulle i icke oväsentlig grad stärka företagets konkurrenskraft och därmed skapa förutsättningar för ökad pro-

duktion och sysselsättning. Priset på elkraft inverkar givetvis på kostnads-
läget även inom handel och annan serviceverksamhet liksom på de enskilda
hushållens utgifter. En allmän taxenedsättning kan därigenom få en viss
effekt på levnadskostnaderna och indirekt förbättra produktionsbetingel-
serna i Norrland.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla
om medverkan till sänkning av vattenfallsstyrelsens elta-
riffer i det norrländska taxeområdet enligt lokaliserings-
utredningens förslag.

Stockholm den 25 januari 1967

Bertil Öhwall (fp)

Olle Westberg (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Jan-Ivan Nilsson (cp)
i Tvärålund

Anders Jonsson (fp)

Arne Lindberg (cp)
